

Druga strona postępowania: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 TFUE (art 81 WE, art 85 TWE) należy interpretować w ten sposób, że każda osoba może żądać od uczestników porozumienia naprawienia również szkody spowodowanej przez podmiot nieuczestniczący w porozumieniu, który, korzystając z obowiązującego na rynku podwyższonego poziomu cen podwyższa ceny na swoje produkty znacznie aniżeli gdyby porozumienie to nie istniało (tzw. „umbrella pricing”), tak że ustanowiona przez Trybunał Sprawiedliwości zasada skuteczności wymaga uwzględnienia takiego powództwa w ramach prawa krajowego?

— a następnie art. 4 załącznika V do omawianego regulaminu pracowniczego w ten sposób, że przepis ów oznacza, iż prawo do przeniesienia corocznego urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym maksymalny ustalony w tym przepisie wymiar może zostać przyznane wyłącznie w razie wystąpienia przeszkód związanych z czynnościami wykonywanymi przez urzędnika w ramach pełnienia przez niego obowiązków służbowych.

Zainteresowanych, o których mowa w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz strony w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej wzywa się do przedstawienia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej uwag na piśmie w przedmiocie powyższych kwestii w terminie miesiąca od chwili doręczenia niniejszej decyzji.

(¹) Dz.U. L 299, s. 9.

Decyzja Trybunału (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli) z dnia 11 grudnia 2012 r. o poddaniu szczególnej procedurze kontroli wyroku Sądu (izba odwołań) wydanego w dniu 8 listopada 2012 r. w sprawie T-268/11 P Komisja przeciwko Strackowi

(Sprawa C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony w postępowaniu przed Sądem:

Strona skarżąca: Komisja Europejska

Druga strona postępowania: Guido Strack

Kwestie będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie zagadnienia, czy w świetle orzecznictwa Trybunału w zakresie prawa do płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego, postrzeganego jako zasada prawa socjalnego Unii, które jest również zapisane wprost w art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i o którym mowa w szczególności w dyrektywie 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹), wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie T-268/11 P Komisja przeciwko Strackowi narusza jedność lub spójność prawa Unii ze względu na to, że Sąd Unii Europejskiej, jako sąd rozpoznający odwołanie, dokonał wykładni:

— art. 1e ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w ten sposób, że nie obejmuje on przepisów dotyczących organizacji czasu pracy, o których mowa w dyrektywie 2003/88, a w szczególności płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego,

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 27 września 2012 r. w sprawie T-357/06 Koninklijke Wegenbouw Stevin przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 grudnia 2012 r. przez Koninklijke Wegenbouw Stevin BV

(Sprawa C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (przedstawiciel: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi od Trybunału o:

— częściowe uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł w nim, że Komisja wykazała w dostatecznym — z punktu widzenia prawa — stopniu, że KWS pełniła rolę przywódcy kartelu, którego istnienie stwierdziła Komisja;

— stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 lit. j) zaskarżonej decyzji (¹) w zakresie, w jakim Komisja nałożyła na KWS grzywnę w wysokości 27,36 mln EUR;

— ponowne określenie wysokości grzywny nałożonej na KWS, jako kwoty 27,36 – 0,5 × 17,1 = 18,81 mln EUR;